

Pesti Központi Kerületi Bíróság
25.P.90.888/2017/28.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

a Lékó és Társa Ügyvédi Iroda (**Cím 1.**) által képviselt
felperes neve, címe.) felperesnek,

a dr. Borza Tamás Ügyvédi Iroda (**cím 1.**) által képviselt
dr. I.rendű alperes neve I. rendű alperes (cím 1.) és
dr. I.rendű alperes neve Ügyvédi Iroda II. rendű alperes (cím 1.) ellen

kártérítés megfizetése iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T:

A bíróság a keresetet elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 63.500,- (hatvanháromezer - ötszáz) forint perköltséget.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 63.500,- (hatvanháromezer - ötszáz) forint perköltséget.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 290.390,- (kettőszázkilencvenezer - háromszázkilencven) forint eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet jelen bíróságnál kell írásban benyújtani a Fővárosi Törvényszékhez címezve.

A felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

Ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik; az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, vagy az ítélet indokolása ellen irányul, bármelyik fellebbező fél a fellebbezésében kérheti tárgyalás megtartását.

I N D O K O L Á S

A bíróság az eljárás adatai alapján az alábbi tényállást állapította meg.

név 1, név 2, valamint **név 3,** mint eladók, valamint a felperes (akkori nevén **felpers neve néváltozás előtt.**) és **név 4,** mint vevők 2003. január 2. napján megállapodást kötöttek.

A szerződés 1. pontja szerint az eladók kijelentették, hogy az 1999. október hó 1. napján kelt társasági szerződéssel létrehozott **cég 1.** tagjai.

A szerződés 2. pontjában a szerződő felek rögzítették, hogy az eladók egy nyereséges, jól működő vállalkozást hoztak létre, ételkészítő és szállító egységet üzemeltetve, amely szolgáltatásait a város meghatározott részeibe biztosítja a lakosok számára. A vevők a vállalkozást a maga egészében, a Bt.-t, a vendéglátó helyiséget, annak berendezési tárgyait, a személyes tárgyak kivételével, a Bt. által kialakított ügyfélkört, valamint a „**fantázia név**” nevet (továbbiakban együttesen: üzleti érték) kívánják megvásárolni.

A szerződés 3. pontjában a szerződő felek rögzítették, hogy eladók a Bt. cégnevében szereplő „**fantázia név**” megjelölés lajstromba vétele tárgyában a Magyar Szabadalmi Hivatal előtt eljárak, a szerződő felek a védjegyoltalom jogosultjaként a Bt.- t jelölik meg.

A felperes és **név 4** valamint a II.r. alperes szóban megbízási szerződést kötöttek, amely alapján a II.r. elkészítette és ellenjegyezte a 2003. január 2-i megállapodást.

2008. december 18. napján a **cég 1.**, mint engedményező és a felperes, mint engedményes engedményezési szerződést kötöttek.

A szerződés 1. pontja szerint a szerződés célja: Jelen szerződéssel engedményező és engedményes megállapodnak az engedményezőnek a dr. I.rendű alperes nevenal szembeni - ügyvédi tevékenységével kapcsolatos - kártérítési követelés engedményesre történő engedményezésének feltételeiben, és az ehhez szükséges eljárási rendben.

A megállapodás 2. pontjában azt is rögzítették, hogy dr. I.rendű alperes neve a Megállapodás elnevezésű okirat szerkesztése és ellenjegyzése alkalmával nem a kellő körültekintéssel és gondossággal járt el, amelynek következtében **név 5** több peres eljárás zajlott és zajlik jelenleg is. Ezekben az eljárásokban a képviselőt az ügy bonyolultsága és összetettsége miatt sikerdíjas megállapodást szükséges kötni, megfelelő szakirányú felkészültségű ügyvédi, illetve szabadalmi irodákkal. A kifizetendő ügyvédi költség az a kár, melyre engedményezőnek igénye lehet.

A **cég 1.** 2009-től átalakulás folytán a **cég 2.** nevet viseli.

A **cég 2.** 2013. február 6. napján megfizetett a **cég 3.-**nek 1.524.000,- forintot, 2014. március 24. napján 521.800,- forintot, 2015. október 13. napján 2.159.000,- forintot, 2016. február 29. napján pedig 635.000,- forintot.

A **ügyvédi iroda 1**gyvédi iroda a **cég 2.** képviselőjében a 2015. december 21. napján kelt levélben felszólította dr. I.rendű alperes neve ügyvédet, hogy fizessen meg a **cég 2.-**nek összesen 3.683.000.- forintot (1.700.000.- forint + áfa és 1.200.000.- forint + áfa) kártérítésként. Arra hivatkozott, hogy nem kellő körültekintéssel járt el, mert nem ellenőrizte le azt, hogy a „**fantázia név**” megjelölésű védjegy feletti rendelkezési jogra ki jogosult, van-e a védjeggyel kapcsolatban bármiféle eljárás vagy a szerződés megkötését akadályozó körülmény, és ezen mulasztás miatt a keletkeztek a **cég 2.-**nek a költségei. A levelet 2016. január 21. napján vette át a II.r. alperes meghatalmazottja.

A **felperes keresetében** 4.839.800,- forint, annak 2016. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamata, valamint a perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy **név 1**, **név 2** és **név 3** 2003. január 2. napján értékesítették a **felpers neve néváltozás előtt.** és **név 4** részére a **cég 1.-**t és a megállapodás elkészítésével a II.r. alperest bízták meg. A megállapodás 3. pontja szerint az eladók a Bt.

cégnevében szereplő „**fantázia név**” megjelölés lajstromba vétele tárgyában a Magyar Szabadalmi Hivatal előtt eljárak, annak ellenére, hogy a Magyar Szabadalmi Hivatal ekkor már a Bt. védjegyoltalom iránti kérelmét visszavontnak nyilvánította.

A II.r. alperes a megállapodás elkészítésekor gondatlanul járt el, mert jobb tudomása ellenére téves tájékoztatást adott a feleknek és ezt fogalmazta bele a szerződésbe. Ez az ügyvédi magatartás lehetővé tette, hogy **név 5** számos bírósági eljárást kezdeményezzen a **cég 1.**, majd annak jogutódja, a **cég 2.** ellen a védjeggyel összefüggésben. A **cég 2.** arra kényszerült, hogy ezekre az eljárásokra szabadalmi ügyvivőt és jogi képviselőt bizzon meg, akik részére 4.839.800.- forint díjat fizetett meg. Álláspontja szerint ezek a költségek, mint kár azzal állnak okozati összefüggésben, hogy a II.r. alperes megszegte a megállapodás elkészítésére kötött megbízási szerződést. A II.r. alperes köteles a kárt megtéríteni, az I.r. alperes pedig mögöttesen felel a tartozása megfizetéséért. A felperes arra is hivatkozott, hogy felelősségét és a kár okozását a II.r. alperes elismerte.

Az **alperesek érdemi ellenkérelmükben** a kereset elutasítását és perköltségük megállapítását kérték. Elsődlegesen arra hivatkoztak, hogy a felperes követelése elévült. A károkozó magatartás a megállapodáshoz kötődik, ami pedig az elévülési határidőn túl valósult meg. Érdemben arra hivatkoztak, hogy a II.r. alperes nem valósított meg károkozó magatartást, a megállapodásban a valóságnak megfelelő helyzetet rögzítette a védjeggyel kapcsolatban, és a szerződő felek ezen átmeneti jogi helyzet ismeretében is meg akarták kötni a szerződést. Hivatkoztak arra is, hogy a felperes nem tett eleget a kárenyhítési kötelemnek, mivel azokban az eljárásokban kellett volna érvényesítenie az igényét perköltségként, amelyekkel összefüggésben a költség felmerült. Azt is állította, hogy tulajdonképpen szavatossági igényt érvényesít a felperes, de annak nem a II.r. alperes a kötelezettje. Az alperesek álláspontja szerint a felperes a szerződés tárgyát képező Bt. igényét akarta érvényesíteni. Az igény azért sem lehet megalapozott, mert az engedményezési megállapodásban I.rendű alperes neve van feltüntetve és nem az iroda. Hangsúlyozta, hogy azért sem megalapozott az igény, mert nem a felperes jogelődje (a **cég 1.**) volt a megbízója a II.r. alperesnek, a perbeli megállapodás elkészítésére a II.r. alperes nem kaphatott megbízást a szerződés tárgyát képező cégtől.

A kereset megalapozatlan.

A felperes arra alapította a keresetet, hogy a II.r. alperes megszegte a 2003. január 2-i megállapodás elkészítése és ellenjegyzése céljából kötött megbízási szerződést, és e szerződésszegéssel kárt okozott a **cég 1.** jogutódjának, a **cég 2.**-nek, a **cég 2.** pedig a felperesre ruházta a kártérítési követelést. Az alperesek védekezéséhez képest elsődlegesen azt a kérdést kellett eldönteni, hogy a felperes által érvényesíteni kívánt kártérítési követelés elévült-e, azaz hogy bírósági úton érvényesíthető-e a követelés.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 324. § (1) bekezdése szerint a követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik.

A Ptk. 325. § (1) bekezdése szerint az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.

A Ptk. 326. § (1) bekezdése szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált.

A Ptk. 360. § (1) bekezdése szerint a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes.

A Ptk. 327. § (1) bekezdése szerint a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása - ideértve az egyezséget is -, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.

A fenti szabályokból következően a kár megtérítése a károsodás jelentkezésekor válik esedékessé. Arra az alperesek alappal hivatkoztak, hogy a károkozó magatartás a megállapodás elkészítésével megtörtént, azonban a felperes később bekövetkező, ún. következménykárok megtérítését kérte, amely következménykárok megtérítése a károsodás jelentkezésekor esedékes. A felperes által megjelölt károk az ügyvédi költség kiegyenlítésével következtek be, így elévülésük is csak ezt követően vehette kezdetét.

A felperes által állított teljesítési időpontok (20. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 7. oldal) nem teljesen voltak összhangban a felperes által csatolt okiratokkal, de mivel az alperesek nem vitatták a tárgyaláson előadottakat, a bíróság a tényállást a tárgyaláson előadottak alapján állapította meg.

A felperes a keresetét a 2019. február 22-i tárgyaláson terjesztette ki a II.r. alperesre, így az volt megállapítható, hogy a kár bekövetkeztétől a kereset kiterjesztéséig nem telt el öt év, így a követelések - a 2013-ban megfizetett költség kivételével - nem évülhettek el. A 2013-ban megfizetett költségtétel tekintetében pedig a felperes 2016. januárjában kézbesített felszólítása az elévülést megszakította.

A felperes által érvényesített követelés nem évült el, ezért azt a bíróság érdemben vizsgálta.

A Ptk. 318. § (1) bekezdése szerint a szerződésszegésért való felelősségre, valamint a kártérítés mértékére a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség szabályait kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a kártérítés mérséklésének - ha a jogszabály kivételt nem tesz - nincs helye.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogyan az az adott helyzetben általában elvárható.

A Ptk. 474. § (1) bekezdése szerint a megbízási szerződés alapján a megbízott köteles a rábízott ügyet ellátni.

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Ügyvédi törvény) 23. § (1) bekezdése szerint az ügyvéd és a megbízó között a megbízás akkor jön létre, ha a felek megállapodtak a megbízás tartalmában, a megbízási díjban és az előrelátható költségekben. A felek költségátalány alkalmazását is kiköthetik. A (2) bekezdés szerint a megbízást - a tanácsadás esetét kivéve - írásba kell foglalni. Az írásba foglalás elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.

A Ptk. 318. §-ban szabályozott kontraktuális, azaz szerződésen alapuló kártérítési felelősség esetén a károkozó magatartást a szerződésszegés jelenti, így e kártérítési felelősségi forma szükségképpen feltételezi a károkozó és a károsult közötti szerződéses jogviszonyt. Ebből az következik, hogy szerződéses jogviszony hiányában szerződésszegésre alapított kártérítési igény eredményesen nem érvényesíthető.

A felperes és a **cég 1.** között létrejött engedményezési szerződés alapján megállapítható volt, hogy a **cég 1.** kárként értelmezte a „**fantázia név**” védjeggyel összefüggésben folyó perekben felmerülő

költségeit, és e kárigényt a felperesre kívánta ruházni. A felperes a perben a **cég 2.** (a **cég 1.** jogutódja) ezen kárát akarta az alperesekkel megtéríttetni egy olyan szerződés II.r. alperes általi megszegésére hivatkozással, amely szerződésnek a **cég 1.** nem volt részese. A károsult **cég 2.**, illetve annak jogelődje és a károkozóként megjelölt II.r. alperes között nem jött létre semmilyen szerződéses jogviszony, ami önmagában kizárta azt, hogy a II.r. alperessel szemben szerződésszegést állítva érvényesíthető legyen a **cég 2.** kára. Másképpen fogalmazva, a megbízási szerződés megszegésével a II.r. alperes csak a megbízóinak okozhatott kárt, márpedig az egyértelmű volt, hogy a **cég 1.** a megbízási szerződésnek nem volt részese.

Mivel a fentiek szerint az kétségmentesen megállapítható volt, hogy a felperes követelésének jogalapja nem áll fenn a szerződéses kapcsolat hiánya miatt, nem volt jelentősége annak, hogy a II.r. alperes a kártérítési követeléssel kapcsolatban a per megindítását megelőzően tett-e elismerő nyilatkozatot.

A felperes alappal utalt arra, hogy az ügyvédi megbízási szerződés írásbeli alakhoz kötött, és arra is, hogy az írásba foglalás elmaradása esetén a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli. A perbeli esetben azonban ennek azért nem volt jelentősége, mivel azt kellett vizsgálni, hogy a károsult szerződő fél volt-e abban a szerződésben, amelynek a megszegését állította a felperes, az pedig a rendelkezésre álló adatok alapján egyértelmű volt, hogy a **cég 1.** nem volt szerződő fél. Így annak sem volt jelentősége - ezért ebben a kérdésben a bíróság nem is foglalt állást -, hogy a per alapját képező megbízási szerződésben megbízók voltak-e az eladók.

A fentiekre figyelemmel a bíróság a megállapodás elkészítésére kötött megbízási szerződés II.r. alperes általi megszegésére és az I.r. alperes mögöttes felelősségére alapított kártérítés iránti keresetet elutasította.

A bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperesek perköltségének megfizetésére. A bíróság az alpereseket illető ügyvédi munkadíj összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte és a perben kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan az alperesek javára az általános forgalmi adót is magában foglaló 63.500.-, 63.500.- forint ügyvédi munkadíjból álló perköltséget ítelt meg.

A bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az illetékfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett eljárási illeték viselésére.

Budapest, 2019. július 3.

. Tanács Péter Imre s.k.

bíró